

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Judecător: G.Bivol

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: N.Cernat

A.Pahopol

A.Gavriliță

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Dumitru Mardari și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cozaru Ion ,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cozaru Ion împotriva Ministerului Apărării cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, prin care apelul depus de către Cozaru Ion a fost respins iar apelul depus de către Ministerul Apărării a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2013 a fost casată și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

A C O N S T A T A T :

La data de 14 decembrie 2012 reclamantul Ion Cozaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării, solicitînd obligarea ultimului să-l asigure cu spațiu locativ, apartament cu două odăi în mun. Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 lei.

În motivarea cererii sale Ion Cozaru a indicat că, pe data de 27 iulie 2001 a fost înmatriculat la studii în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun” pe care l-a absolvit în

anul 2004. În timp ce își făcea studiile în instituția militară Colegiul Militar „Alexandru cel Bun”, a încheiat contract de îndeplinire a serviciului militar cu Ministerul Apărării în persoana Comandantului (rector) Institutului Militar, colonelului Popa Gheorghe, pe termen de 6 ani și 4 luni. Conform prevederilor contractului menționat, el s-a obligat că în perioada satisfacerii serviciului militar prin contract până la expirarea contractului, în anul 2009, să îndeplinească cinstit și conștiincios prevederile jurământului militar și ale Regulamentelor militare, ordinelor și dispozițiilor comandanților (șefilor). Din momentul includerii în tabelul nominal al unității și din momentul semnării contractului de îndeplinire a serviciului militar asupra sa au început să se extindă obligațiunile, drepturile, înlesnirile și asigurările sociale stabilite pentru militarii prin contract. Din momentul semnării contractului de îndeplinire a serviciului militar, el s-a obligat să îndeplinească serviciul conștiincios, ordinele comandanților și șefilor, iar în schimb să beneficieze de drepturile militarilor prin contract conform legislației cu privire la Forțele Armate, în vigoare la data semnării contractului. Unul din drepturile militarilor și membrilor familiilor lor, la data semnării de către el a contractului de îndeplinire a serviciului militar prin contract, conform art. 9 pct.3 alin. (2) al Legii cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor nr. 970 din 17.03.1992, are dreptul la asigurare cu spațiu locativ din contul Structurii militare.

Mai menționează reclamantul că, în anul 2006 s-a căsătorit, la data de 26.02.2007, în familia sa s-a născut fiica Mădălina, iar la 30.03.2012 s-a născut a doua fiică - Ionela. La data de 20.08.2007 a depus raport pe linie de comandă în care a solicitat de a fi asigurat cu spațiul locativ, conform normelor stabilite, adică cu apartament cu 2 (două) odăi din contul Ministerului Apărării. Raportul a fost înregistrat cu numărul 285 din 20.08.2007. Conform acestuia el a fost inclus în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiul locativ în garnizoana Chișinău. Acest lucru este confirmat și prin certificatul nr.72/457 din 29.11.2012.

În baza documentelor depuse s-a decis, de a fi luat la evidență în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiul locativ în garnizoana Chișinău, la apartament cu 2 (două) odăi. Chiar dacă legislația în vigoare la data semnării de către el a contractului de îndeplinire a serviciului militar prevedea că ofițerii urmau să fie asigurați cu spațiu locativ în termen de un an de la data semnării contractului, sergenții în termen de trei ani, iar persoanele din efectivul de soldați în termen de cinci ani de serviciu militar neîntrerupt, până în prezent cu spațiul locativ el nu a fost asigurat.

Dreptul militarilor la spațiul locativ a fost prevăzut și de art. 21 din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22.07.2005. Din data luării la evidență pentru asigurarea cu spațiul locativ din contul Ministerului Apărării al RM, la 20.08.2007 s-a adresat verbal de nenumărate ori de a fi asigurat cu spațiul locativ conform raportului depus dar de fiecare dată, sub diferite pretexte, persoanele responsabile de asigurarea militarilor cu spațiul locativ se eschivau de la onorarea de

către ei a obligațiilor contractuale de a-1 asigura cu spațiul locativ. Astfel, până în prezent Ministerul Apărării al RM nu l-a asigurat cu spațiul locativ conform rîndului ocupat - apartament cu 2 (două) odăi.

Mai menționează reclamantul că, pe data de 13.11.2012 a adresat o petiție Ministrului Apărării al RM, în care a solicitat să fie asigurat cu spațiul locativ - apartament cu 2 (două) odăi la care stă în rînd din 20.08.2007. Petiția a fost înregistrată cu nr. 251-P din data 14.11.2012 și remisă spre examinare Departamentului dotări al Ministerului Apărării.

Pe data 10.12.2012 a primit răspunsul nr. 70/1244 din 10.12.2012, în care a fost informat despre rezultatele examinării petiției și că legislația la care s-a referit a fost abrogată iar la moment Ministerul Apărării nu-l poate asigura cu spațiul locativ solicitat. Cu răspunsul dat nu este de acord, deoarece conform prevederilor Codului Civil al RM, Legea civilă nu are caracter retroactiv, iar în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților. Iar conform art. 267 din Codul Civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2013, acțiunea depusă de Ion Cozaru a fost admisă, s-a dispus obligarea Ministerului Apărării să-l asigure pe Cozaru Ion cu spațiu locativ conform legislației locative în vigoare, conform rîndului stabilit, în dependență de componența familiei acestuia, la locul serviciului acestuia, cu încasarea concomitentă din contul Ministerului Apărării al RM în beneficiul lui Ion Cozaru a sumei cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 3000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, apelul depus de către Cozaru Ion a fost respins. Apelul depus de către Ministerul Apărării a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 a fost casată și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 24 ianuarie 2014 Cozaru Ion a depus cerere de recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 cu pronunțarea unei noi hotărîri de admiterea acțiunii înaintate.

În motivarea recursului Cozaru Ion a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Din actele pricinii rezultă cu certitudine că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la 09 ianuarie 2014. Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 C.P.C., completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios

Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Cozaru Ion la data de 24 ianuarie 2014 a fost declarat în termen.

La data de 27 februarie 2014, Ministerului Apărării RM a depus referință la cererea de recurs depusă de Cozaru Ion.

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Cozaru Ion este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios

Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cozaru Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Cozaru Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia